

22003A0719(02)

19.7.2003.

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 181/34

NOLĪGUMS**par savstarpējo juridisko palīdzību starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm****SATURS**

Preambula

- | | |
|-----------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 1. pants | Priekšmets un mērķis |
| 2. pants | Definīcijas |
| 3. pants | Šā nolīguma piemērošanas joma saistībā ar divpusējiem savstarpējās juridiskās palīdzības līgumiem ar dalībvalstīm un gadījumos, ja šādu līgumu nav |
| 4. pants | Banku informācijas meklēšana |
| 5. pants | Kopējas izmeklēšanas grupas |
| 6. pants | Videokonferences |
| 7. pants | Paātrināta pieprasījumu nosūtīšana |
| 8. pants | Savstarpējā juridiskā palīdzība administratīvajām iestādēm |
| 9. pants | Lietošanas ierobežojumi personas datu un citu datu aizsardzības nolūkos |
| 10. pants | Pieprasījuma iesniedzējas valsts lūgums ievērot konfidencialitāti |
| 11. pants | Apspriedes |
| 12. pants | Piemērošana laikā |
| 13. pants | Atkāpju neesamība |
| 14. pants | Nākotnē ar dalībvalstīm noslēgti divpusēji savstarpējās juridiskās palīdzības līgumi |
| 15. pants | Nozīmēšana un paziņojumi |
| 16. pants | Teritoriālā piemērošana |
| 17. pants | Pārskatīšana |
| 18. pants | Stāšanās spēkā un izbeigšanās |

Paskaidrojums

EIROPAS SAVIENĪBA UN AMERIKAS SAVIENOTĀS VALSTIS

VĒLĒDAMĀS arvien vairāk atvieglot sadarbību starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm,

VĒLĒDAMĀS vēl efektīvāk apkarot noziedzību, lai aizsargātu savas demokrātiskās sabiedrības un kopīgās vērtības,

IEVĒROJOT personiskās tiesības un tiesiskumu,

ŅEMOT VĒRĀ garantijas, ko paredz to tiesību sistēmas, kas atzīst apsūdzētās personas tiesības uz taisnīgu tiesu, tai skaitā tiesības uz lietas izskatīšanu neatkarīgā tiesā, kas izveidota saskaņā ar likumu,

VĒLĒDAMĀS noslēgt nolīgumu par savstarpējo juridisko palīdzību krimināllietās,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Priekšmets un mērķis

Līgumslēdzējas puses apņemas saskaņā ar šā nolīguma noteikumiem stiprināt to sadarbību un to savstarpējo juridisko palīdzību.

2. pants

Definīcijas

1. "Līgumslēdzējas puses" ir Eiropas Savienība un Amerikas Savienotās Valstis.
2. "Dalībvalsts" ir Eiropas Savienības dalībvalsts.

3. pants

Šā nolīguma piemērošanas joma saistībā ar divpusējiem savstarpējās juridiskās palīdzības līgumiem ar dalībvalstīm un gadījumos, ja šādu līgumu nav

1. Eiropas Savienība, ievērojot Līgumu par Eiropas Savienību, un Amerikas Savienotās Valstis nodrošina to, ka šā nolīguma noteikumus piemēro attiecībā uz divpusējiem savstarpējās juridiskās palīdzības līgumiem starp dalībvalstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm, kas ir spēkā šā nolīguma spēkā stāšanās brīdī, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) nolīguma 4. pantu piemēro finanšu kontu un darījumu identifikācijai, papildus iestādēm, kuras jau paredz divpusējo līgumu noteikumi;
 - b) nolīguma 5. pantu piemēro, lai ļautu kopēju izmeklēšanas grupu izveidi un darbību papildus iestādēm, kuras jau paredz divpusējo līgumu noteikumi;
 - c) nolīguma 6. pantu piemēro, lai ļautu pieņemt liecību no tādas personas, kas atrodas pieprasījuma saņēmējā valstī, izmantojot videopārraidē tehnoloģiju starp pieprasījuma iesniedzēju valsti un pieprasījuma saņēmēju valsti, papildus iestādēm, kuras jau paredz divpusējo līgumu noteikumi;
 - d) nolīguma 7. pantu piemēro, lai varētu izmantot paātrinātas saziņas līdzekļus, papildus iestādēm, kuras jau paredz divpusējo līgumu noteikumi;
 - e) nolīguma 8. pantu piemēro, lai atļautu savstarpējās juridiskās palīdzības sniegšanu attiecīgajām administratīvajām iestādēm papildus iestādēm, kuras jau paredz divpusējo līgumu noteikumi;
 - f) ievērojot nolīguma 9. panta 4. un 5. punktu, 9. pantu piemēro tādu divpusēju līgumu noteikumu vietā, kas nosaka ierobežojumus attiecībā uz informācijas vai pierādījumu lietošanu, kas sniegta pieprasījuma iesniedzējai valstij un kas paredz nosacījumus vai tiesības atteikt palīdzību, pamatojoties uz datu aizsardzību, vai ja šādu noteikumu nav;
 - g) nolīguma 10. pantu piemēro, ja nav divpusēja līguma noteikumu par apstākļiem, kādos pieprasījuma iesniedzēja valsts var lūgt ievērot konfidencialitāti tās pieprasījuma sakarā.
2. a) Eiropas Savienība, ievērojot Līgumu par Eiropas Savienību, nodrošina to, ka katra dalībvalsts rakstiskā dokumentā starp šo dalībvalsti un Amerikas Savienotajām Valstīm atzīst, ka tās spēkā esošo divpusējo nolīgumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm par savstarpējo juridisko palīdzību piemēro tā, kā aprakstīts šajā pantā.

b) Eiropas Savienība saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību nodrošina to, ka jaunās dalībvalstis, kas pievienojas Eiropas Savienībai pēc tam, kad stājies spēkā šis nolīgums, un kas ir noslēgušas divpusējus savstarpējās juridiskās palīdzības līgumus ar Amerikas Savienotajām Valstīm, veic pasākumus, kas minēti a) apakšpunktā.

c) Līgumslēdzējas puses centīsies pabeigt b) apakšpunktā aprakstīto procesu pirms jaunās dalībvalsts paredzētās pievienošanās vai iespējami īsā laikā pēc tās. Eiropas Savienība paziņo Amerikas Savienotajām Valstīm jaunu dalībvalstu pievienošanās dienu.
 3. a) Eiropas Savienība, ievērojot Līgumu par Eiropas Savienību, un Amerikas Savienotās Valstis nodrošina arī to, ka šā nolīguma noteikumus piemēro tad, ja starp dalībvalsti un Amerikas Savienotajām Valstīm nav spēkā esoša divpusēja nolīguma par savstarpējo juridisko palīdzību.

b) Eiropas Savienība, ievērojot Līgumu par Eiropas Savienību, nodrošina to, ka šādas dalībvalstis rakstiskā dokumentā, ko sastāda starp šīm dalībvalstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm, atzīst šā nolīguma noteikumu piemērošanu.

c) Eiropas Savienība saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību nodrošina to, ka jaunās dalībvalstis, kas pievienojas Eiropas Savienībai, pēc tam, kad stājies spēkā šis nolīgums, un kas nav noslēgušas divpusējus savstarpējās juridiskās palīdzības līgumus ar Amerikas Savienotajām Valstīm, veic pasākumus, kas minēti b) apakšpunktā.

4. Ja process, kas aprakstīts 2. punkta b) apakšpunktā un 3. punkta c) apakšpunktā, nav pabeigts līdz pievienošanās dienai, šā nolīguma noteikumus piemēro attiecībās starp Amerikas Savienotajām Valstīm un jaunajām dalībvalstīm no dienas, kad tās paziņojušas viena otrai un Eiropas Savienībai par šim nolūkam vajadzīgo iekšējo procedūru pabeigšanu.

5. Līgumslēdzējas puses vienojas par to, ka šis nolīgums attiecas tikai uz savstarpējo juridisko palīdzību starp attiecīgajām valstīm. Šā nolīguma noteikumi nedod tiesības nevienai privātpersonai iegūt, slēpt vai neatklāt pierādījumus vai kavēt pieprasījuma izpildi, kā arī nepaplašina un nesašaurina tiesības, ko piešķir valstu tiesību akti.

4. pants

Banku informācijas meklēšana

1. a) Pēc pieprasījuma iesniedzējas valsts lūguma pieprasījuma saņēmēja valsts saskaņā ar šā panta noteikumiem ātri noskaidro, vai bankām, kas atrodas tās teritorijā, ir informācija par to, vai identificētai fiziskai vai juridiskai personai, kuru tur aizdomās vai apsūdz par noziedzīga nodarījuma veikšanu, ir bankas konts vai konti. Pieprasījuma saņēmēja valsts ātri paziņo pieprasījuma iesniedzējai valstij tās izmeklēšanas rezultātus.

b) Darbības, kas aprakstītas a) apakšpunktā, var veikt arī meklējot:

- i) informāciju par fiziskām vai juridiskām personām, kas notiesātas vai citādi iesaistītas noziedzīgos nodarījumos;
- ii) informāciju, kas ir tādu finanšu iestāžu rīcībā, kas nav bankas; vai
- iii) finanšu darījumiem, kas nav saistīti ar bankas kontiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajā pieprasījumā ietver:

- a) norādi par fiziskas vai juridiskas personas identitāti, kas ļauj noteikt šo kontu vai darījumu atrašanās vietu; un
- b) pietiekamu informāciju, kas ļauj pieprasījuma saņēmējas valsts kompetentajām iestādēm:
 - i) pamatoti uzskatīt, ka attiecīgā fiziskā vai juridiskā persona ir iesaistīta noziedzīgā nodarījumā un ka bankām vai finanšu iestādēm, kas nav bankas, pieprasījuma saņēmējas valsts teritorijā varētu būt pieprasītā informācija; un
 - ii) secināt, ka meklētā informācija attiecas uz kriminālizmeklēšanu vai kriminālvajāšanu;
- c) ciktāl iespējams informāciju par to, kura banka vai finanšu iestāde, kas nav banka, varētu būt iesaistīta, kā arī citu informāciju, kuras pieejamība varētu palīdzēt samazināt izmeklēšanas apjomu.

3. Pieprasījumus saskaņā ar šo nolīgumu nodod:

- a) centrālās iestādes, kas dalībvalstīs ir atbildīgas par savstarpējo juridisko palīdzību, vai valsts iestādes dalībvalstīs, kas ir atbildīgas par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu noziedzīgu nodarījumu sakarā un kuras nozīmē saskaņā ar 15. panta 2. punktu; un
- b) Amerikas Savienoto Valstu iestādes, kas ir atbildīgas par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu noziedzīgu nodarījumu sakarā un kuras nozīmē saskaņā ar 15. panta 2. punktu.

Pēc šā nolīguma stāšanās spēkā Līgumslēdzējas puses, apmainoties ar diplomātisku notu, var vienoties mainīt kanālus, pa kādiem izdara pieprasījumus saskaņā ar šo pantu.

4. a) Saskaņā ar b) apakšpunktu, valsts, ievērojot 15. pantu, var ierobežot tās pienākumu sniegt palīdzību līdz:

- i) nodarījumiem, par ko paredzēts sods gan saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas, gan pieprasījuma saņēmējas valsts tiesību aktiem;
 - ii) nodarījumiem, par kuriem paredzētais maksimālais sods, kas ietver brīvības atņemšanu vai drošības līdzekli, ir vismaz četri gadi pieprasījuma iesniedzējā valstī, un vismaz divi gadi pieprasījuma saņēmējā valstī; vai
 - iii) iepriekš norādītiem smagiem nodarījumiem, par ko paredzēts sods gan saskaņā ar pieprasītājas, gan pieprasījuma saņēmējas valsts tiesību aktiem.
- b) Valsts, kas ierobežo tās pienākumu saskaņā ar a) apakšpunkta ii) vai iii) punktu, ļauj vismaz identificēt kontus, kas saistīti ar teroristiskām darbībām vai tādu ienākumu legalizēšanu, kas iegūti no virknes smagu noziedzīgu nodarījumu, par kuriem paredzēts sods gan saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas valsts, gan pieprasījuma saņēmējas valsts tiesību aktiem.

5. Saskaņā ar šo pantu palīdzību nevar liegt, pamatojoties uz pienākumu ievērot banku noslēpumu.

6. Pieprasījuma saņēmēja valsts atbild uz pieprasījumu uzrādīt dokumentus, kas saistīti ar kontiem vai darbībām, kas identificētas saskaņā ar savstarpējās juridiskās palīdzības līguma noteikumiem, kas ir spēkā starp attiecīgajām valstīm, vai, ja šāda līguma nav, saskaņā ar tās iekšējo tiesību noteikumiem.

7. Līgumslēdzējas puses veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai izvairītos no pārmērīga apgrūtinājuma, ko uzliek pieprasījuma saņēmējām valstīm, piemērojot šo pantu. Ja tomēr pieprasījuma saņēmējai valstij ir jācieš pārmērīgs apgrūtinājums, tai skaitā bankām, vai tāpēc, ka izmanto saziņas līdzekļus, kas paredzēti šajā pantā, Līgumslēdzējas puses nekavējoties uzsāk apspriedes, lai atvieglotu šā panta piemērošanu, tai skaitā veicot pasākumus, kas būtu vajadzīgi, lai samazinātu pastāvošos un turpmākos apgrūtinājumus.

5. pants

Kopējas izmeklēšanas grupas

1. Ja tās to vēl nav izdarījušas, Līgumslēdzējas puses veic vajadzīgos pasākumus, lai ļautu kopēju izmeklēšanas grupu izveidi un darbību katras attiecīgās dalībvalsts un Amerikas Savienoto Valstu teritorijā, lai atvieglotu kriminālizmeklēšanu un kriminālvajāšanu, kurā piedalās viena vai vairākas dalībvalstis vai Amerikas Savienotās Valstis, ja attiecīgā dalībvalsts un Amerikas Savienotās Valstis to uzskata par vajadzīgu.

2. Par kārtību, saskaņā ar kuru šī komanda darbojas (sastāvs, darbības ilgums, atrašanās vieta, funkcijas, priekšmets, kā arī komandas locekļa piedalīšanās izmeklēšanas darbībās, kas notiek citas valsts teritorijā, nekā viņa valsts) vienojas kompetentās iestādes, kuru pienākums ir veikt izmeklēšanu vai noziedzīgu nodarījumu kriminālvajāšanu, kā to noteikušas attiecīgās valstis.

3. Kompetentās iestādes, ko nozīmējusi katra attiecīgā valsts, sazinās tieši viena ar otru, lai šīs komandas izveidotu un nodrošinātu to darbību, tomēr, ja lietas īpašas sarežģītības dēļ, tās mēroga vai citu apstākļu dēļ, nospriež, ka vajadzīga centralizēta koordinācija saistībā ar dažiem aspektiem vai to kopumu, valstis var nolemt izmantot citus saziņas veidus, kas šādām vajadzībām ir piemēroti.

4. Ja kopējai izmeklēšanas grupai jāveic izmeklēšanas pasākumi vienā no valstīm, kas ir piedalījusies komandas izveidošanā, šīs valsts komandas dalībnieks var lūgt savas kompetentās iestādes veikt šos pasākumus, un citām valstīm nav jāiesniedz savstarpējās juridiskās palīdzības lūgums. Tiesiskais standarts, kas ir vajadzīgs, lai iegūtu izmeklēšanas pienākuma izpildi šajā valstī, ir standarts, ko piemēro izmeklēšanas darbībām šajā valstī.

6. pants

Videokonferences

1. Ja šāds savstarpējās juridiskās palīdzības veids vēl nepastāv, Līgumslēdzējas puses veic vajadzīgos pasākumus, lai ļautu izmantot videopārraides tehnoloģiju starp ikvienu dalībvalsti un Amerikas Savienotajām Valstīm, lai tādā procesā, kurā ir iespējama savstarpēja juridiskā palīdzība, saņemtu kādas personas vai eksperta liecību, kas atrodas pieprasījuma saņēmējā valstī. Ja tie nav noteikti šajā pantā, šo procedūru reglamentē noteikumi, kuri paredzēti savstarpējās juridiskās palīdzības līgumā, kas ir spēkā attiecīgajās valstīs, vai pieprasījuma saņēmējas valsts tiesību aktos.

2. Izņemot gadījumus, kad pieprasījuma saņēmēja un pieprasījuma iesniedzēja valsts vienojas par pretējo, pieprasījuma iesniedzēja valsts sedz izmaksas, kas saistītas ar videopārraides izveidi un darbību. Pārējās izmaksas, kas rodas palīdzības sniegšanas

laikā (ieskaitot tās, kas ir saistītas ar dalībnieku pārvietošanos pieprasījuma saņēmējā valstī), sedz saskaņā ar savstarpējā juridiskās palīdzības līguma noteikumiem, kas piemērojams starp attiecīgajām valstīm vai, ja šāda līguma nav, saskaņā ar vienošanos starp pieprasījuma iesniedzēju valsti un pieprasījuma saņēmēju valsti.

3. Pieprasījuma iesniedzēja un pieprasījuma saņēmēja valsts var apspriesties, lai atvieglotu tādu juridisku, tehnisku vai apgādes jauktā tātumu kārtošanu, kas var rasties pieprasījuma izpildes sakarā.

4. Neierobežojot kompetenci, ko var paredzēt pieprasījuma iesniedzējas valsts tiesību akti, jebkāds nepatiess apgalvojums vai cits tišs liecinieka vai eksperta pārkāpums videokonferences laikā ir sodāms pieprasījuma saņēmējā valstī tā, it kā šie nodarījumi būtu veikti valsts iekšējo procesu laikā.

5. Šis pants neierobežo iespēju izmantot citus līdzekļus, lai iegūtu liecību pieprasījuma saņēmējā valstī, un kas ir pieejami, pamatojoties uz piemērojamo līgumu vai tiesību aktiem.

6. Šis pants neierobežo divpusēju savstarpējās juridiskās palīdzības nolīgumu piemērošanu, kuri noslēgti starp dalībvalstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm, kas uzliek pienākumu vai atļauj izmantot videokonferences tehnoloģiju mērķiem, kas nav 1. punktā minētie mērķi, tai skaitā personu un priekšmetu identifikācijai vai liecību pieņemšanai. Ja tas nav jau paredzēts saskaņā ar piemērojamo līgumu vai tiesību aktiem, valsts var atļaut videokonferences tehnoloģijas izmantošanu šajos gadījumos.

7. pants

Paātrināta pieprasījumu nosūtīšana

Savstarpējās juridiskās palīdzības pieprasījumus un paziņojumus, kas uz tiem attiecas, var nosūtīt ar paātrinātas saziņas līdzekļiem kā, piemēram, fakss vai elektroniskais pasts; oficiāls apstiprinājums jānosūta, ja to lūdz pieprasījuma saņēmēja valsts. Pieprasījuma saņēmēja valsts var atbildēt, izmantojot šos pašus paātrinātas saziņas līdzekļus.

8. pants

Savstarpējā juridiskā palīdzība administratīvajām iestādēm

1. Savstarpējo juridisko palīdzību var piešķirt arī valsts administratīvajai iestādei, kas veic izmeklēšanu par faktiem, lai par tiem uzsāktu kriminālvajāšanu vai lai lietu nodotu izskatīšanai iestādēm, kas kompetentas veikt kriminālizmeklēšanu un kriminālvajāšanu, saskaņā ar to administratīvo vai ar normatīvajiem aktiem noteikto kompetenci. Šādos apstākļos savstarpējo juridisko palīdzību var piešķirt arī citām administratīvajām iestādēm. To nepiešķir, ja administratīvā iestāde paredz, ka attiecībā uz lietu nenotiks kriminālvajāšana vai tā netiks nodota izskatīšanai.

2. a) Palīdzības pieprasījumus saskaņā ar šo pantu nosūta starp centrālajām iestādēm, kas ir nozīmētas, ievērojot divpusēju savstarpējās juridiskās palīdzības līgumu, kas ir spēkā starp attiecīgajām valstīm, vai starp citām iestādēm, par ko var vienoties centrālās iestādes.
- b) Ja līguma nav, pieprasījumus nosūta starp Amerikas Savienoto Valstu Tieslietu departamentu un dalībvalsts Tieslietu ministriju, vai, ievērojot 15. panta 1. punktu, līdzvērtīgu dalībvalsts ministriju, kas atbildīga par savstarpējās juridiskās palīdzības līgumu nodošanu, vai starp šādām citām iestādēm, par kurām var vienoties Tieslietu departaments un šāda ministrija.
3. Līgumslēdzējas puses veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai izvairītos no pārmērīga apgrūtinājuma, ko uzliek pieprasījuma saņēmējam valstīm, piemērojot šo pantu. Ja tomēr pieprasījuma saņēmējai valstij tiek uzlikts pārmērīgs apgrūtinājums, Līgumslēdzējas puses nekavējoties apspriežas, lai atvieglotu šā panta piemērošanu, ieskaitot tādu pasākumu veikšanu, kas ir vajadzīgi, lai samazinātu pastāvošos un turpmākos apgrūtinājumus.

9. pants

Lietošanas ierobežojumi personas datu un citu datu aizsardzības nolūkos

1. Pieprasījuma iesniedzēja valsts var lietot ikvienu informāciju, kas iegūta no pieprasījuma saņēmējas valsts:
 - a) kriminālizmeklēšanas un kriminālvajāšanas darbību nolūkos;
 - b) lai novērstu tūlītējus un nopietnus draudus tās sabiedrības drošībai;
 - c) tiesvedībā vai administratīvā tiesvedībā, kas nav krimināltiesiski un kas ir tieši saistīti ar izmeklēšanu un tiesas procesiem:
 - i) kas uzskaitītas a) apakšpunktā; vai
 - ii) par kurām sniegta savstarpējā juridiskā palīdzība saskaņā ar 8. pantu;
 - d) jebkādos citādos nolūkos, ja informācija vai pierādījumi ir darīti zināmi atklātībai tiesas procesos, kam tie tika nosūtīti, vai jebkurā no a), b) un c) apakšpunktā aprakstītajiem gadījumiem; un
 - e) jebkādos citos nolūkos, tikai ar pieprasījuma saņēmējas valsts iepriekšēju piekrišanu.
2. a) Šis pants neierobežo pieprasījuma saņēmējas valsts iespēju uzlikt papildu nosacījumus īpašos gadījumos, kad noteikto palīdzības pieprasījumu nevarētu izpildīt bez šo nosacījumu ievērošanas. Ja saskaņā ar šo punktu ir uzlikti papildu nosacījumi, pieprasījuma saņēmēja valsts var lūgt pieprasījuma iesniedzējai valstij sniegt informāciju par pierādījumu vai informācijas izmantošanu.

- b) Pieprasījuma saņēmēja valsts kā a) apakšpunktā minēto nosacījumu pierādījumu vai informācijas izsniegšanai var izvirzīt vispārējus ierobežojumus, kas ir saistīti ar pieprasījuma saņēmējas valsts tiesiskajiem standartiem personas datu apstrādes jomā.

3. Ja pēc paziņošanas pieprasījuma iesniedzējai valstij pieprasījuma saņēmēja valsts uzzina apstākļus, kas varētu pamatot papildu nosacījuma uzlikšanu noteiktā lietā, tā var uzsākt apspriedes ar pieprasījuma iesniedzēju valsti, lai noteiktu, ciktāl pierādījumi un informācija var tikt aizsargāti.

4. Šā panta vietā pieprasījuma saņēmēja valsts var piemērot spēkā esošā divpusējā savstarpējās juridiskās palīdzības līguma noteikumus par pierādījumu un informācijas izmantošanas robežām, ja tā rezultātā pierādījumu un informācijas izmantošanas ierobežojumi būs mazāki, nekā tie, ko paredz šis pants.

5. Ja šā nolīguma parakstīšanas brīdī spēkā esošs divpusējs savstarpējās juridiskās palīdzības līgums starp dalībvalsti un Amerikas Savienotajām Valstīm ierobežo pienākumu sniegt palīdzību dažu nodarījumu nodokļu jomā gadījumā, attiecīgā dalībvalsts 3. panta 2. punktā paredzētās dokumentu apmaiņas brīdī var norādīt, ka attiecībā uz šo nodarījumu tā turpinās piemērot līguma noteikumu par pierādījumu un informācijas izmantošanas ierobežojumiem.

10. pants

Pieprasījuma iesniedzējas valsts lūgums ievērot konfidencialitāti

Pieprasījuma saņēmēja valsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai saglabātu pieprasījuma un tā satura konfidencialitāti, ja to lūdz pieprasījuma iesniedzēja valsts. Ja pieprasījumu nevar izpildīt, nepārkāpjot pieprasīto konfidencialitāti, pieprasījuma saņēmējas valsts centrālā iestāde par to informē pieprasījuma iesniedzēju valsti, kas tad lemj par to, vai tomēr ir vajadzīgs pieprasījumu izpildīt.

11. pants

Apspriedes

Vajadzības gadījumā Līgumslēdzējas puses apspriežas, lai ļautu iespējami efektīvu šā nolīguma izmantošanu, tai skaitā, lai veicinātu ikviena strīda risināšanu attiecībā uz tā interpretāciju vai piemērošanu.

12. pants

Piemērošana laikā

1. Šo nolīgumu piemēro nodarījumiem, kas veikti gan pirms, gan pēc tā stāšanās spēkā.

2. Šo nolīgumu piemēro savstarpējās juridiskās palīdzības lūgumiem, kas izdarīti pēc tā stāšanās spēkā. Tomēr nolīguma 6. un 7. pantu piemēro pieprasījumiem, kas atrodas izskatīšanā pieprasījuma saņēmējā valstī, brīdī, kad šis nolīgums stājas spēkā.

13. pants

Atkāpju neesamība

Ievērojot 4. panta 5. punktu un 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu, šis nolīgums neliedz pieprasījuma saņēmējai valstij atsaukties uz savstarpējās juridiskās palīdzības atteikuma iemesliem, kas paredzēti divpusējā savstarpējās juridiskās palīdzības līgumā, vai, ja šāda līguma nav, uz tās piemērojamajiem tiesību principiem, tai skaitā tad, ja pieprasījuma izpilde ietekmē tās suverenitāti, drošību, tās sabiedrisko kārtību vai citas būtiskas intereses.

14. pants

Nākotnē ar dalībvalstīm noslēgti divpusēji savstarpējās juridiskās palīdzības līgumi

Šis nolīgums neliedz pēc tā stāšanās spēkā noslēgt divpusējus nolīgumus starp dalībvalsti un Amerikas Savienotajām Valstīm.

15. pants

Nozīmēšana un paziņojumi

1. Ja, piemērojot 8. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ir izraudzīta ministrija, kas nav Tieslietu ministrija, Eiropas Savienība par to paziņo Amerikas Savienotajām Valstīm pirms 3. panta 3. punktā paredzētās rakstisko dokumentu apmaiņas starp dalībvalstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm.

2. Pamatojoties uz to apspriedēm par valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, kas tām jāizraugās, ievērojot 4. panta 3. punktu, Līgumslēdzējas puses savstarpēji paziņo šādi izraudzītās valsts iestādes pirms 3. panta 2. un 3. punktā paredzētās rakstisko dokumentu apmaiņas starp dalībvalstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm. To dalībvalstu vārdā, kurām nav savstarpējās juridiskās palīdzības līguma ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Eiropas Savienība Amerikas Savienotajām Valstīm pirms minētās apmaiņas paziņo, kas ir 4. panta 3. punktā minētās centrālās iestādes.

3. Līgumslēdzējas puses paziņo viena otrai par katru pierādījumu un informācijas izmantošanas ierobežojumu, kas minēts 4. panta

4. punktā, pirms 3. panta 2. un 3. punktā paredzētās rakstisko dokumentu apmaiņas starp dalībvalstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm.

16. pants

Teritoriālā piemērošana

1. Šo nolīgumu piemēro:

a) Amerikas Savienotajās Valstīs;

b) Eiropas Savienībā:

— dalībvalstīs,

— teritorijās, par kuru ārējām attiecībām ir atbildīga kāda dalībvalsts, vai valstīs, kas nav dalībvalstis, attiecībā uz kurām kādai dalībvalstij ir citi pienākumi ārējo attiecību jomā, ja par to ir panākta vienošanās, apmainoties ar diplomātisku notu starp Līgumslēdzējām pusēm, un ja to ir apstiprinājusi attiecīgā dalībvalsts.

2. Šā nolīguma piemērošanu teritorijā vai valstī, attiecībā uz kuru ir izdarīts pagarinājums saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, var pārtraukt viena no Līgumslēdzējām pusēm sešus mēnešus iepriekš paziņojot par to rakstiski otrai Līgumslēdzējai pusei caur diplomātisko kanālu, ja par to vienojas attiecīgā dalībvalsts un Amerikas Savienotās Valstis.

17. pants

Pārskatīšana

Līgumslēdzējas puses vienojas kopīgi pārskatīt šo nolīgumu ne vēlāk kā piecus gadus pēc tā stāšanās spēkā. Šo pārskatīšanu veic jo īpaši attiecībā uz nolīguma praktisko īstenošanu un tā var būt saistīta arī ar tādiem jautājumiem, kā šā nolīguma priekšmeta turpmākas attīstības sekas Eiropas Savienībā.

18. pants

Stāšanās spēkā un izbeigšanās

1. Šis nolīgums stājas spēkā trešā mēneša pirmajā dienā pēc dienas, kad Līgumslēdzējas puses apmainās ar dokumentiem, kuros norādīts, ka tās ir pabeigušas šim nolūkam vajadzīgās iekšējās procedūras. Šajos dokumentos norāda arī, ka 3. panta 2. un 3. punktā minētie pasākumi ir izpildīti.

2. Katra Līgumslēdzēja puse var jebkurā brīdī izbeigt šo nolīgumu, par to rakstiski informējot otru Līgumslēdzēju pusi. Izbeigšana stājas spēkā sešus mēnešus pēc tās paziņošanas.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotie pārstāvji ir parakstījuši šo nolīgumu.

Sastādīts Vašingtonā, divi tūkstoši trešā gada divdesmit piektajā jūnijā divos eksemplāros angļu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, itāļu, portugāļu, somu, spāņu, vācu un zviedru valodā, un visi teksti ir vienlīdz autentiski.

Por la Unión Europea

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

Per l'Unione europea

Voor de Europese Unie

Pela União Europeia

Euroopan unionin puolesta

På Europeiska unionens vägnar



Por los Estados Unidos de América

For Amerikas Forenede Stater

Für die Vereinigten Staaten von Amerika

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

For the United States of America

Pour les États-Unis d'Amérique

Per gli Stati Uniti d'America

Voor de Verenigde Staten van Amerika

Pelos Estados Unidos da América

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

På Amerikas förenta staters vägnar



Paskaidrojums Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu Nolīgumam par savstarpējo juridisko palīdzību

Šajā paskaidrojumā ir precizēta interpretācija, par kuru ir vienojušās Līgumslēdzējas puses attiecībā uz dažu nolīguma par savstarpējo juridisko palīdzību starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm (še turpmāk – “nolīgums”) noteikumu piemērošanu.

Par 8. pantu

Attiecībā uz savstarpējo juridisko palīdzību administratīvajām iestādēm saskaņā ar 8. panta 1. punktu, minētā punkta pirmais teikums uzliek pienākumu sniegt savstarpējo juridisko palīdzību Amerikas Savienoto Valstu federālajām administratīvajām iestādēm un dalībvalstu administratīvajām iestādēm, kas to pieprasa. Saskaņā ar minētā punkta otro teikumu savstarpējo juridisko palīdzību var sniegt arī citām administratīvajām iestādēm, kas nav federāla līmeņa vai kas ir vietēja līmeņa iestādes. Izvēle par šo iespēju tomēr ir pieprasījuma saņēmējas valsts ziņā.

Līgumslēdzējas puses vienojas par to, ka saskaņā ar 8. panta 1. punkta pirmo teikumu savstarpējo juridisko palīdzību piešķirs pieprasījuma iesniedzējai administratīvajai iestādei, kas pieprasījuma iesniegšanas brīdī veic izmeklēšanu par faktiem kriminālvajāšanas veikšanai vai lai tos nodotu izskatīšanai iestādēm, kas kompetentas veikt izmeklēšanu un tiesas procesus saskaņā ar to likumīgo mandātu, kā tas precizēts iepriekš. Fakts, ka pieprasījuma iesniegšanas brīdī šī iestāde plāno kriminālvajāšanas pasākumus, neizslēdz to, ka tas var attiekties uz sankcijām, kam nav krimināla rakstura. Tā savstarpējā juridiskā palīdzība, kas saņemta pamatojoties uz 8. panta 1. punktu, var likt pieprasījuma iesniedzējai administratīvajai iestādei secināt, ka kriminālvajāšana vai krimināllietas nodošana izskatīšanai nebūtu piemērota. Šādas iespējamās sekas nekādi neietekmē Līgumslēdzēju pušu pienākumu sniegt palīdzību, pamatojoties uz šo pantu.

Tomēr pieprasījuma iesniedzēja administratīvā iestāde nevar atsaukties uz 8. panta 1. punktu, lai lūgtu savstarpēju palīdzību, ja tā neplāno veikt kriminālvajāšanu vai krimināllietas nodošanu izskatīšanai, vai lietās, kurās jautājumi, par kuriem veic izmeklēšanu, nav pakļauti kriminālsankcijām vai krimināllietas nodošanai izskatīšanai, pamatojoties uz pieprasījuma iesniedzējas valsts tiesību aktiem.

Eiropas Savienība atgādina, ka šā nolīguma priekšmets ietilpst noteikumos par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, kas noteikta VI sadaļā Līgumā par Eiropas Savienību, un ka nolīgums ir noslēgts, pamatojoties uz šiem noteikumiem.

Par 9. pantu

Nolīguma 9. panta 2. punkta b) apakšpunkta mērķis ir nodrošināt, ka palīdzības atteikumu, pamatojoties uz datu aizsardzību, būtu iespējams izdarīt tikai izņēmuma gadījumos. Šāda situācija varētu rasties, ja līdzsvarojot nozīmīgās intereses, kas ir saistītas ar konkrētu lietu (sabiedrības intereses, tai skaitā laba tiesvedība, no vienas puses, un privāto interešu aizsardzība, no otras puses), pieprasījuma iesniedzējas valsts lūgto konkrēto datu piegāde radītu tik būtiskas grūtības, ka pieprasījuma saņēmēja valsts uzskata, ka tās skar būtiskās intereses un ka tas pamato atteikumu. Līdz ar to ir izslēgts, ka pieprasījuma saņēmēja valsts atsaka sadarbību, pamatojoties uz plašu, kategorisku vai sistemātisku datu aizsardzības piemērojumu. Tādējādi faktu, ka pieprasījuma iesniedzējai un pieprasījuma saņēmējai valstij ir dažādas datu konfidencialitātes aizsardzības sistēmas (kā piemēram, kad pieprasījuma iesniedzējā valstī nav īpašas datu aizsardzības iestādes), vai faktu, ka tām ir dažādi personas datu aizsardzības līdzekļi (piemēram, pieprasījuma iesniedzēja valsts izmanto citus līdzekļus, nekā datu izdzēšana, lai saglabātu tādu personas datu konfidencialitāti vai pareizību, kas ir tiesībaizsardzības iestāžu rīcībā), nevar uzlikt kā papildu nosacījumu, piemērojot 9. panta 2.a) apakšpunktu.

Par 14. pantu

Nolīguma 14. pants paredz, ka šis nolīgums neliedz pēc tā stāšanās spēkā noslēgt divpusējus nolīgumus par savstarpējo juridisko palīdzību starp dalībvalsti un Amerikas Savienotajām Valstīm, kas ir saskaņā ar šo nolīgumu.

Ja kāds no nolīgumā paredzētajiem noteikumiem radītu darbības grūtības Amerikas Savienotajām Valstīm un vienai vai vairākām dalībvalstīm, šādas grūtības vispirms ir jāatrisina, ja iespējams, attiecīgajai dalībvalstij vai dalībvalstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm apspriežoties, vai, ja tas vajadzīgs, izmantojot nolīgumā paredzētās apspriešanās procedūras. Ja nav iespējams atrisināt šādas darbības grūtības tikai apspriežoties, saskaņā ar nolīgumu turpmāko divpusējo līgumu starp dalībvalsti vai dalībvalstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm darbībai būtu jānodrošina realizējams alternatīvs mehānisms, kas atbilstu konkrētu noteikumu mērķiem, kuru dēļ rodas grūtības.
